

TRƯỜNG THPT CHUYÊN

LÊ HỒNG PHONG

NHÓM THỰC NGHIỆM - THƯ VIỆN

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

TP. Hồ Chí Minh, ngày 10 tháng 11 năm 2025

BÀI KỂ CHUYỆN DƯỚI CỜ - CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ

Câu chuyện: KIÊN TRÌ ĐẨY LÙI TUỔI GIÀ VÀ BỆNH TẬT

Kính thưa: Ban giám hiệu

Kính thưa Quý thầy cô cùng các bạn học sinh

Chúng em tên là: Mai Minh Huy, học sinh lớp 11CL1 và Phạm Huỳnh Khánh Đan, học sinh lớp 11CNhat, chúng em đến từ Clb Sách Ươm Mầm Ước Mơ. Lời nói đầu tiên, em xin gửi lời chào đến quý Ban Giám Hiệu, quý thầy cô, quý cô chú nhân viên và toàn thể các bạn học sinh có mặt trong buổi lễ chào cờ ngày hôm nay. Từ lâu, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn là tấm gương sáng để nhân dân Việt Nam học tập, noi theo. Vì đó, Thư viện trường đã sưu tầm những câu chuyện hay về Người và hôm nay chúng em muốn chia sẻ đến quý thầy cô và các bạn học sinh câu chuyện mang tên “Kiên trì đẩy lùi tuổi già và bệnh tật”, câu chuyện được trích trong quyển sách Kể chuyện Bác Hồ. tập 3, nhà xuất bản Giáo dục, năm 2003.

Sang năm 1967, Bác Hồ của chúng ta đã già và yếu đi nhiều. Nhưng ngày ba bữa, Bác vẫn tự mình từ nhà sàn, đi bộ đến nhà ăn. Một phần, không muốn phiền anh em phục vụ, phần nữa, Bác muốn đặt ra cho mình một kỉ luật, buộc mình phải vận động, rèn luyện, chống lại cái suy yếu của tuổi già. Các đồng chí phục vụ Bác rất áy náy. Phần thương Bác vất vả, ngày nắng, còn ngày mưa; phần lo Bác già yếu, chẳng may vấp ngã, nếu lỡ có chuyện gì thì ảnh hưởng lớn đến công việc của đất nước và Đảng. Ngày đó, con đường quanh ao cá, chưa được tôn tạo như hiện nay. Sau những trận mưa to, đường đi còn ngập nước. Nhưng đến giờ ăn, dù đang còn mưa, Bác vẫn xắn quần quá đầu gối, cầm ô, cùng đồng chí bảo vệ, lội nước đi sang nhà ăn. Nhìn ông

chân Bác gầy gò, nổi gân xanh, anh em thương Bác, trào nước mắt, nhưng không sao thuyết phục được Bác cho phép dọn cơm lên nhà sàn.

Bác nói : Các chú muốn chỉ một người vất vả, hay muốn cho nhiều người cùng vất vả vì Bác? Có hôm, buổi sớm, Bác vào thay quần áo xong, đến bữa, gặp trời mưa, Bác không muốn các đồng chí phục vụ phải giặt nhiều. Bác cởi quần dài, gấp lại, cạp nách, sang đến nơi Bác mới mặc vào. Bác coi mình cũng chỉ là một người phục vụ và xem các đồng chí phục vụ cũng như mình, nên không muốn làm phiền ai. Tuy vậy các đồng chí phục vụ Bác vẫn cố gắng tìm mọi cách để có thể thay đổi tình hình đó.

Một hôm, Bác cho gọi chị Trần Thị Lý, người con gái miền Nam, vào ăn cơm với Bác. Bác mời vào chủ nhật, nhưng hôm đó đồng chí Lý lại đi vắng thành ra hôm sau (03-07-1967) chị mới vào được. Hôm đó, trời mưa rất to. Đồng chí Vũ Kỳ cho dọn cơm ngay bên dưới nhà sàn để Bác ăn cùng chị Lý. Thương chị Lý thương tật, đau yếu, đường mưa trơn, đi lại khó khăn, lần đầu tiên, Bác Hồ đồng ý ở lại ăn cơm dưới nhà sàn. Hôm sau, các đồng chí phục vụ lại dọn cơm dưới nhà sàn, mời Bác ăn, coi như đã có một tiền lệ, không thỉnh thị Bác. Nhưng Bác đã cho gọi đồng chí Vũ Kỳ đến và phê bình: Các chú muốn để Bác hư thân đi có phải không ? Ý Bác đã rõ ràng. Bác muốn mỗi ngày ba bận, mỗi bữa ăn, đi vòng quanh hồ một lần, như một kỷ luật bắt buộc phải rèn luyện đối với mình. Tuổi già, cũng như trẻ thơ, đều muốn được chiều chuộng. Bác biết: nếu dễ dãi với mình và để người khác dễ dãi với mình, dần dần sẽ hư thân đi.

Không ai sinh ra đã là lãnh tụ. Muốn trở thành vĩ nhân, phải có chí rèn luyện. Làm Chủ tịch nước rồi, trở thành lãnh tụ kính yêu của cả giai cấp và dân tộc rồi, Bác vẫn không ngừng rèn luyện. Vì vậy, ở vị trí càng cao, càng nổi tiếng, tinh hoa, phẩm chất, đạo đức của Bác càng sáng, càng trong.

Qua câu chuyện trên, em tin rằng mỗi người chúng ta đều có trong mình những suy nghĩ, bài học tư tưởng của riêng mình. Nhưng có một điều không thể nào phủ nhận, đó chính là tư tưởng đạo đức cao đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh, một con người luôn

sống giản dị, khiêm nhường, luôn nghiêm khắc tự rèn luyện bản thân, đồng thời nhắc nhở chúng ta cần tu dưỡng, sống trách nhiệm với bản thân và cộng đồng, đặt lợi ích của tập thể lên trên hết.

Sau đây chúng mình có một vài câu hỏi gửi đến các bạn, mong các bạn chú ý lắng nghe và nhận quà nhé!

Câu 1: Vì sao Bác Hồ kiên trì tự đi bộ từ nhà sàn sang nhà ăn dù tuổi đã cao, sức khỏe yếu?

-> Vì Bác muốn rèn luyện thân thể, giữ kỉ luật cho bản thân và chống lại sự suy yếu của tuổi già, đồng thời không muốn làm phiền nhiều người phục vụ.

Câu 2: Đến hôm sau, các đồng chí lại dọn cơm dưới nhà sàn, coi như đã có một tiền lệ và không thỉnh thị Bác. Bác Hồ đã làm gì?

-> Bác gọi đồng chí Vũ Kỳ đến và phê bình: “Các chú muốn để Bác hư thân đi có phải không?”

Cuối cùng, em xin kính chúc Ban giám hiệu nhà trường, quý thầy, cô giáo lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, chúc các các bạn học sinh luôn vui tươi, yêu đời và đạt thành tích cao trong học tập